

მუშა

	1 წ.	6 თ.	3 თ.	1 თ.
	მ.	მ.	მ.	მ.
თბილისში.	5	2	50	1
თბილ. გარ.	6	3	—	2
საზღ. გარ.	10	5	—	3

შ ი ნ ა რ ი:

1) რევოლუცია თუ პეტროვი? 2) ფელეტონი: მოკლე ისტორია ანარქიზმისა. 3) ახალი ამბები. 4) რუსეთის ქრონიკა. 5) უცხოეთი. 6) სოც.-დემოკრატები თვითმპყრობელობის რეჟიმში. 7) კორაგისპონდენცია. 8) დეპუტეები.

რედაქცია ღიაა (უქმებს გარდა) დილის 10 ს.—2 ს.; საღამოს 5 ს.—7 საათ.

ა დ რ ე ს ი: თავად-აზნაურობის სახლი, სასახლის ქ., № 117.

№ 8

ოთხშაბათი 14 ივნისი 1906 წ. თბილისი

№ 8

რედაქცია სთხოვს ყოველგან ყველა ამგანაგებს, თანამოაზრეებს და იმთ, ვინც თანაუგრძნობს გაზეთის მიმართულებას, გაუწიოს ენერგიული დახმარება: ეკონომიური და იდეური კოოპერაცია გაზეთის გამოცემის საქმეს; საღამოების გამართვით, სპექტაკლების დადგმით, ხელის მოწერის გამართვით, და რეფერატებით.

ვთხოვთ პროვინციაში გაფანტულ ამგანაგებს ხელი შეუწყონ გაზეთის გავრცელებას, მოგვარდნას წერილები და კორესპონდენციები.

ვთხოვთ ჩვენ ამაყობს პროვინციაში ფულადი პოველ შაბათობით გვიგზავნოს თუ სურთ, რომ შამაგვისთვისაც მიიღოს გაზეთი

ჩვენ მზად ვართ დაეთმეთ ჩვენი გაზეთის პატარა კალონები მუშის, მწარმოებლის მიერ გამოცხადებულ პროტესტს მხაგრელთა წინააღმდეგ და ამით ხელი შეუწყონ მუშების დიად ბრძოლას სახელმწიფოსა და კაპიტალის წინააღმდეგ.

რევოლუცია თუ პეტროვი?

რუსეთში დიდი ცვლილებები ხდება. მას შემდეგ, რაც საერო კრების წარმომადგენლებმა თავის ადრესში მის უდიდებულესობისადმი, გამოსთქვეს სურვილი რუსეთში კონსტიტუციონალურ წყობილების შემოღებისა, განვლო მხოლოდ ერთმა წელიწადი. მთელ რუსეთის ქალაქ-სოფლებიდან იგზავნებოდა ადრესები და პეტრიები რუსეთისათვის კონსტიტუციის მოძებისათვის. ჩვენ ვიცით, თუ რა წარმატება მოჰქვამს პეტრიების და ადრესების მიმართულს მაღალ სფერის ხალხისადმი... ვიცით ისიც, თუ რა შედეგი მოჰყვა მშვიდობიან მცხოვრება ტრადიციას... ყოველივე ამის შემდეგ მე ვვითხები მკითხველს, რა უშველის რუსეთს, ადრეს-პეტრიები თუ სასტიკი, დამანგრეველი ძეგლის რევოლუცია?

ყველა რუსეთში მცხოვრებისათვის აშკარა და ცხადია ნაყოფიერება უკანასკნელი სახსრისა.

ამით მკითხველო, მე იმას ხომ არ ვამბობ, რომ ჩვენ მეცელეობის მომხრენი ვიყენეთ. სრულებითაც არა... პირიქით ჩვენ დიდი წინააღმდეგნი ვართ მეცელეობისა. დიხს, მართლაც რომ ჩვენ, ანარქისტები, წინააღმდეგნი ვართ მეცელეობისა.

და აი სწორედ ამის გამოისობითაც, დაედევრათ მუდამ ყუბბარით ხელში და გულმზურვალედ მივისწრაფვით რევოლუციისაკენ. დიხს, მკითხველო, სწორედ იმისთვის, გვიჭირავს ხელში ყუბბარა, რომ მოვსპოთ მეცელეობა, მოვსპოთ უსამართლობა, ძალმომრეობა, სიღარიბე, სიმდიდრე, ომები, კანონები, სახელმწიფოები და ყოველივე ის, რაც ხელს უწყობს ადამიანურ უფლების, ღირსების შეზღუდვას.

დასამტკიცებლად ამისა, რომ პეტრიების ხანაში უფრო ხშირი იყო მეცელეობა, ვიდრე რომელიმე დიდ მსხვერპლიან რევოლუციაში, მოვიყვან შეზღუდვ სტატისტიკურ ცნობას. ვიდრე რუსეთში პირველად რევოლუციის ალი დატრიალდებოდა, მასში მუდამ წლობით ათას მცხოვრებელს იხოცებოდა 34 კაცი, როდესაც რომა იმავე დროს საფრანგეთში, რევოლუციის დროს, კვდებოდა—22. მაშასადამე ჩვენში 12 კაცით მეტი კვდებოდა თითო ათასში. რუსეთში ითვლება 130 მილიონი მცხოვრები, მაშასადამე მუდამ წელს ნორმის გადაკეთებით კვდება 1,560 ათასი კაცი.

დიხს, მილიონ ხუთას სამოცი ათასი კაცი, მშვიდობიან რუსეთში, პეტრიების ხანაში, მუდამ წლობით... ეს იყო სიმშვიდობა! 1891-1892 წ.წ., გარდა ამ რეზულტებრივ ნორმისა, მოკვდა კიდევ არა ნაკლებ 500 ათას კაცისა. ამ მსხვერპლის რაოდენობა დღემდის ძალიან იზრდებოდა, მაგრამ ეხლა კი რევოლუციის ძლიერებამ შოშის ხარი დასცა მხაგრელებს და იმიტომაც იგი თანდათან სუსტდება.

მილიონ ხუთას სამოცი ათასი კაცი მუდამ წლობით ეს პეტრიების ხანაში... ჩვენ არ შეგვიძლიან არ დავარკვით ამას მეცელეობა. ჩვენ ვიცნობთ მეცელესაც. ეს—ის სახელმწიფო და საზოგადოებრივი წყობილება, რომელიც ხოცავს ხალხს სიღარიბეში და სიბინძურეში. შე-

იცვალოს ეს წყობილება დაიწგრეს, შთაინთქეს ყოველივე სახელმწიფო, მოისპოს სიღარიბე, სიმდიდრე და ყოველივე კანონი—აი ამოცანა რევოლუციისა და დანიშნულება ჩვენ განდახლებულ ყუბბარისა, რევოლუცია თავის თავად რა თქმა უნდა არ გაამდიდრებს ხალხს, მაგრამ ის გაუხსნის გზას და მისცემს მას შეძლების გაუმჯობესოს თავისი ეკონომიური, პოლიტიკური და კულტურული მხარეები.

თვით უდიდესი მსხვერპლით რევოლუცია, არ მოინდომებს იმდენს მსხვერპლს, რამდენიც იხოცება „მშვიდობიან“ მეფობის დროს წლობით და თვეობითაც კი. „მშვიდობიან“ მცხოვრებთ საზარლად მაინცდათ ყუბბარები, რევორველები, შეარაღებული აჯანყება... მაგრამ ანარქისტებს უფრო საზარლად მაინცდათ უსაქმობა და სიმშვილი, რომელსაც თან მოსდევს ჩვეულებრივი სენი: სურაფანდის სენი (шум), ქუთურა და სხვა ამგვარი, რისაგანაც იხოცება ხალხი, რისაგანაც იხოცებიან პატარა ბუბუფოვარა ბავშვები... „დეე დაიხოცენ“,—ამბობენ მშვიდობიანნი მცხოვრებნი, ოღონდ-კი ყუბბარას და დავუტებულ სისხლის მორევებს ნუ ვნახათ“. „დეე იცოცხოვ“,—ამბობენ ანარქისტები; და სწორედ იმათ ცხოვრების გაუმჯობესობისათვის, მათ არც-კი ენანებათ თავიანთი საკუთარი სიცოცხლე...

„პეტრიებით უფრო მეტს მივიღებთ“—ამბობენ მშვიდობიანნი მცხოვრებნი, მაგრამ შენ-კი არ იცი მკითხველო, რომ ამ რამდენიმე თვეში რევოლუციამ უფრო ბევრი მისცა რუსეთის ხალხს, ვიდრე სამმა „მშვიდობიანმა“ მეფობამ. ორმოც წელში გლეხებმა გადახადეს 3,500 მილიონი გამოსასყიდი ხარკი—ეხლა-კი რევოლუციის ძლიერებამ მოსპო იგი. ბევრ მშვიდობიან მეფობას მუშები მუშაობდნენ 16—18 ბევრჯერ 20 საათსაც დღეში, მაგრამ 1896 წლის გაფიცვამ და ყუბბარების ჰეკა-ჰეხობმა აიძული მექარხნები, შეემოკლებინათ სამუშაო დღე 11—10 ს. და ეხლაც მარტო რევოლუციის ძლიერება შემოიღებს ყოველივე იმას, რაც სოციალისტებს დაუსახავთ მიზნად. ოცის, ოცდა ხუ-

თის წლით დატრიალებულნი სხდნენ შლისებურში,—მაგრამ ეხლა მხოლოდ რევოლუციამ შესძლო მათი განთავისუფლება...

„პეტრიებით უფრო მეტს მივიღებთ.“ ეპ!.. მართლაც, რა სასიამოვნო იქნებოდა, რომ რუსეთის ხალხს მშვიდობიანის ცხოვრებით მიეღო ყოველივე ის, რაც ადამიანს თან უნდა ზღუდნიდეს!.. ჩვენ არ გვინდა მეცელეობა,—და არც რევოლუცია შეიცავს მეცელეობას. ჩვენ არ გვინდა მეცელეობა, ჩვენ გვინდა რომ უბრალო მსხვერპლი რუსეთში და მთელ დედამიწის ზურგზე შემოირდეს, მოისპოს. და სწორედ აი ამის გამოისობითაც, ყუბბარებით ხელში, ესე გულმზურვალედ, გლომბულნი მივისწრაფვით რევოლუციისაკენ და გავიძახით: „გაუმარჯოს რევოლუციას“ გაუმარჯოს ყუბბარას!... ძირს პეტროვი!...

პ. მარტყოფელი.

ახალი ამბავი

— 12 ივნისს მორიგი კრება ჰქონდა ქალაქის საბჭოს.

განხილულ იქნა რამოდენიმე საკითხი. უფრო საყურადღებო იყო თბილისის სახმაცტრო სასწავლებლის მოსწავლეების თხოვნის განხილვა. მოსწავლეები თხოვენ საბჭოს რომ მან გადასდოს რამოდენიმე თანხა სასწავლებლის სასარგებლოთ, რადგან უსახსრობის გამო სასწავლებელი დაიკეტა. საბჭომ ერთხმით გადასდო 5,000 მ., იმ პირობით, რომ სასწავლებლის საქმეები მოწყვრიდეს და სასწავლებლის გამგეობაში მონაწილეობა მიიღოს სასწავლებლის რწმუნებულმა. მეორე საკითხი გენერალ-გუბერნატორის ცნობას შეეხებოდა. გენერალ-გუბერნატორი აცნობებს საბჭოს, რომ მან დააკმაყოფილა თათრების თხოვნა და მისცა ნება საყაბოს მოწყობისა მე 6 უბანში, რადგანაც რომ ეხლა მოსალოდნელია სომხებს და თათრებს შეტაკება მოხდეთ საერთო ქალაქის საყაბოებში სიარულის დროს. ქალაქის საბჭომ გენერალ-გუბერნატორის დადგენილება უარ ჰყო იმ მოსაზრებით, რომ ეს გარემოება უფრო გამწვავებს თათარ-სომხეთა დამო-

კლდეულებს და სანიტარულთა ძლიერ სახარალო იქნება ქალაქისათვის შიგ ქალაქში საკლავების აშენება.

— როგორც შეეცა, კონკის მომუშავენი რადგან ვერ მორიდდნენ თავიანთ მართებულობასთან, აღმინისტრაციას ფიქრათა აქვს მუშების მაგიერ ჯარის კაცები ჩააყენოს კონკზე სამუშაოთ.

— კონსტიტ. დემოკ. პარტიის ბიურომ გადასწავტა დაარსოს თავის წევრებისათვის კლუბი.

— იგივე ბიურო წინადადებას აძლევს პროვინციებში თავის წევრებს გამოსთქვან თავიანთი აზრი აგრარულ და სხვა პროგრამაში მოთაყენებულს საკითხებზე.

— 11 ივნისს გამოსულ გაზეთის „ესტან სპაიზისი“, არაფერი კავშირი არა აქვს იმ რედაქციასთან, რომელიც ამავე სახელით მ. ბრენიჩევის რედაქტორობით იცმოდა.

ამას თვითმ. ბრენიჩევი აუწყებს საზოგ. გაზეთს „თბილ. ფურცელ“-ში.

— 7 ივნისს ხადის ყურზე გვირგვინის ტრაქტორში ერთი მუშაკითხობოდა ჩვენი გაზეთის „მ. შ. შ. ა.“, რომ იმვე აკოფოვმა გამოგლიჯა მას გაზეთი და დიდის მექარით ლუკმა ლუკმად აქცია.

აი სადამდე აღწევს პროვოკატორების სიბინძურე.

ფელეგონი

მოკლე სისტემა ანარქიზმისა.

(ე. მოლატესტი).

თარგმანი.

ანარქია, გაიძახიან ბურჟუები, როდესაც მუშები ან გლეხები სტარტ-ვანენ ფაბრიკანტებს და მექარხნეებს ან ძემამულებს. წესიერება, გაიძახიან ისე ისინი როდესაც ფაბრიკანტები და მექარხნეები სტარტ-ვანენ და ყვლევენ მუშებს და გლეხებს ნამდვილათ კი ანარქია, თვით სიტყვის მნიშვნელობას რომ ჩაუყვირდეთ არის ისეთი მოვლენა, რომ არა თუ არავინ არავის არ სძარცვავს, არამედ საშუალებაც და მიზეზებიც კი არ არსებობენ ძარცვა ყვლევისათვის. საკუთრება, ოჯახი და სახელმწიფო, — აი დაუშვრეტელი წყარო ძალმოპოვებისა და ტანჯვა-ვაებისა, საითქვანც მიმართულია პროტესტის ქვეყნების, რომლის მომავალი ნიადაგი წაღვეს ემუქრება მხეცვრელ ბურჟუათა ბრძოლს, რომლებს აზრითაც თვით სიტყვას „ანარქია“-ს გაუყენებია უფროსი სიღრმე და შიგ გაუფანტავს თავისი გულძვირობა და საუფეაურები, დასძენენ რადიკალ-ინტელექტულები-კი. აკომლენული ნანგრევები, დატანჯულ ხალხთა სხეულებით ცეცხლისებურ სისხლით შეღებული სახრ-რობელებზედ, რომელთა თაყვან-

— 12 ივნისს დიდის 5 საათზე გრიბოლოვის ქუჩაზე შეიპყრეს ციხიდან გაქცეული ბასტარჩივი.

— როგორც უკვე იცან მკითხველებმა, გაიფიცნენ კახეთის საუფლისწულო მამულების თეორი და დღიური მუშები. წარუდგინეს ეკონომიური მოთხოვნებიანი, რომელიც სამუშაო დროს შემცირებასა და სამუშაო ფასის მომატებას შეეხება. ამას გარდა მოითხოვენ ორ უფროს შეენახის დათხოვნა, რომელთაც მუშები სისხლის მწოველობას ეძახიან; მოითხოვენ კიდევ ზოგიერთ წერილ მოხელის დათხოვნა, რომელთაც უნდობლობა დაუქმასაუბრნათ. (შრ.)

— ბაღდადიდან ჩამოსულებმა გვიტხრეს, რომ 9 თბათვეს იქ სასიკვდილოდ დასტრეს ბაღდადის ბოქაულის საქმის მწარმოებელი ფოცხვერიშვილი, რომელსაც არა სასიკვდილო საქმეების ჩადენას აბრალევენ. (შრ.)

— ფოთიდან ექვსი ვერსის მანძილზე, დაუზგრეტიათ მიგინიშვილი, რის შემდეგაც ფოთში, მუშებმა მუშაობა შესწყვიტეს, მეეტლები და მედროგები სახლში დაბრუნდნენ, ბულვარში რამდენიმე სამგლოვიარო დროშა აღმართეს, ამხანაგმა მუშებმა მკლავებზე შავი სამგლოვიარო ნიშნები გაიკეთეს. (შრ.)

რულები, დევნა და სიკვდილი — არ არის ანარქია, არამედ რევოლუტია. ანარქია ეს მოიბინე ჯეჯილია, ჩრდილით მოფენილი ბაღებია, ფართო და ვრცელი სახელოსნოებია, მოკაშკაშე მზის სხივებით შემკობილი, კენეს-ტირილის მაგივრათ ისმის გამამხნეველები სიმღერა თავის სუფთლ შრომისა. იქ არ არის არც უფროსი არც მონა, არც მზავგრელი არც ჩაგრული, არც ძალმოპოვობა და არც შორჩილება; თავისუფლება, თანასწორობა და ძმობა; არა საზოგადოებრიობის შენობათა სვეტებზე და კანონმდებლობის აქტებში, არამედ ყველა ცხოვრების გზებზე, და ყველას გულში; რომელიც არის დაბინადებული, — აი ანარქია. ბევრს კი რაღაც საშინელი წარმოდგენა აქვთ ანარქისტებზე, ვითომ ისინი იყვნენ, სისხლ მოწყურებულნი მკვლელები; დინამიტან ყუბბარით ხელში, რომელიც დამზადებულია მშვიდობიან ბურჟუათაგან, მაგრამ გადავლეთ თვალი უდროვოდ წით-სოფელს გამოსაღმებულ ამხანაგთა სტატისტიკურ ტაბლიცებს და დარწმუნდებით, რომ ღარიბნი კვდებიან სამჯერ მეტად ვიდრე მდიდრები; ვინ მსჯერვითა ასე უდროვოდ ისინი სიცოცხლეს მდიდრებმა და სახელმწიფომ, რომლებიც იოიან სიძლიერის მკველინი — აი ნამდვილი და ქეშპარტი მკვლელნი ღარიბებისა, არა ათასობით და ასობით არამედ მილიონობით მოშორებული ქვეყნიერებას,

— ქუთაისიდან იწერებიან 9 ივნისს დიდის საფირჩხიზედ ფრანგების ძველ სასაფლაოსთან მოკლეს გრიგოლა კეისაძე. მას ბრალდებოდა ჯაშუშობა, რომელიც იყო გამოცხადებული სოციალ-დემოკრატების ჯაშუშების სიაში. მკვლელების გზა და კვალი ვერ გაიგეს.

— 7 ივნისს საღამოს ოპირის ქუჩაზედ მოკლეს ერასტო ფოცხვერია, ბაღდადის ბოქაულის მწერალი. ფოცხვერია ამ უკანასკნელ დროს, როგორც პირველად, კახაბებს გაჰყვებოდა ლამაზ და აკლებინებდა სახლებში ახალგაზდებს. იმასაც, რაღა თქმა უნდა, ჯაშუშობას სწამებდნენ.

რუსეთის ქრონიკა

დაჯანჯიკიანის სტრანა — გადმოვეცემს, რომ 5 ივნისს შესდგა პირველი დამფუძნებელი კრება ანტიმოლიტარისტთა „ლიგისა“. კრებაზე დაესწრნენ ბევრი წევრთაგანი ავტონომისტების ყავშირისა. ორატორები ამბობდნენ, რომ ყველა სარევოლიუტო პარტიები მომხრე არიან მუდმივი ჯარის გაუქმებისა და მის მაგივრად სახალხო მილიციის დაარსებისა. ერთმა პოლკოვნიკმა, სამსახურის გარეშე მყოფმა, შენიშნა, რომ აფიკრობის შორის სუყველა ისე საიმედო არ არიან,

სიმშლით, ძალმოპოვობით და ავადმყოფობით. და აი ამათ მკველებათ აღსდგნენ ანარქისტები, რომელთა ბრძოლის უმთავრესი იარაღი არაა ხანჯალი და ყუბბარა, არამედ პროპაგანდა. ბურჟუათა და მთავრობას შეუძლიან ტყბილათ და გულ დამშვიდებთ მისცენ ძილს თავი ძანამდი, სანამ ანარქიულ იდეების პროპაგანდის წინაშე ისინი იბრძვიან იდეურ პროპაგანდივით, მხოლოდ მაშინ როდესაც ისინი დაიწყებენ ძალადობით ბრძოლას პროპაგანდას წინაშე თავისუფლებისა და თანასწორობისა, რომლებიც, ნატყენის გულით, წიგნის მაგივრად ყუბბარას იღებენ ხელში. თითქმის წინადადით, როდესაც ანარქიზმის იდეები გახდებიან საყოველთაო ხვედრათ, მთავრობას და ბურჟუას შეუძლიან შიში არ მიეცენ თავის სიცოცხლის შესარჩენათ, რადგანაც ანარქისტებს ის კი არ უნდათ რომ სიცოცხლე წაართვან, არამედ უნდათ ჩამოართვან უფლება და საკუთრება; ხალხის ზღაპში გასაღნობათ. მაგრამ იმ დიდებულ დღეს, ქვეყნიერების საშინელთა განკითხვის დროს თუ ისინი უფრო დაუთხვინენ უფლებას და საკუთრებას ვიდრე სიცოცხლეს და ბრძანებლობას, სურვილიც აქვს უფლებათ. ენარქო მალატესტი — ერთი უნიკერესი მწერალია ანარქისტებში.

როგორც ესა ბევრსა გონიერ შორის ბევრნი მოიპოვებენ ამ რევოლუტისა. კრებაზე დადგნენ მოიწვიონ შემდეგში აგრეთვე გიერთი წევრნი სახელმწიფო ბიროსი.

სიმეფრანკოზში 28 მაისს რის სტამბაში, სადაც იბეჭდებოდა გაზეთი „იზინ კრიმა“ შეიკრალი ძალით ააწყვეს და დააბეჭდეს სახმედრო კომიტეტის დადგენილი მე-9 ნომერი სოც-დემოკრატული გაზეთი „სოლდატი“. ამნარად ყოფილა. დიდის საათზე სტამბაში შემოიკვიდნენ იარაღებული რაზმელები, ყრეს ყველა იქ მყოფნი, იარაღი ეშუქრებოდნენ და აიძულეს ასათ აწყობანი აეწყუთ მეექვსე მერი გაზეთ „სალდათისა“. შესავალ-გამოსავლი კარები ბესტებს ჰქონდათ დაქერილი. ფონსაც ისინი იცავდნენ. სახვეული ჰქონდათ. სტამბაში ნი დატყვევებულნი იყვნენ გააწყობამდის სოციალ-დემოკრატისაგან. დაიბეჭდა სულ 5,000 მუშაობა სწარმოებდა ძლიერ სწრაფით, ასე რომ ოთხი თისათვის ყველაფერი მზად როდესაც გათავდა ბეჭდვა, ენის უფროსმა მოუყარა ყველა დატყვევებულებს და

საუბედუროთ გამომცემლები ლად და დალაგებთ არ გვაძლავს ამ დროში მასალას მის ცხოველსა; ყველა, რაც ჩვენ გვიძლია გაუზიაროთ მკითხველს არის მიკერ შენიშვნა 3. ა. კ. ტინისა მის „მეამბოხეს წერილში“. მალატესტამ ყოფილ მედლის სტუდენტთა უარყოფით პროფესია და მდგომარეობა, რომელიცის გამო; ნამდვილი იდეალისტი, სავსე სიცოცხლით და ძლიერ, მთელ თავის სიცოცხლეს (თითქმის 50 წლისა) ის არასოდეს არ ჰყოქობდა, ექნებოდა პუნაქერი თუ არა სადილათ, ან ზღამის გასათევად. არა აქვს თავისუფარი არც საზრდო, ის მზად ლონდონის ქუჩებში „მორაგენი“ გაჰყიდოს და მით იშოვოს ლუკმის პური; ღამით კი სწერს ბრწყინვალე და მშვენიერ სტატიებს იტალიურ გაზეთებისათვის. საფრანგეთის ჩასვას საპრობილეში, რომლინიმ ხნის შემდეგ განთავისუფლებლი და გაძევებული იქნა საფრანგეთიდან; იტალიაში მეორეთ მისაჯეს კუნძულზე გადასახლება, რომლის სისრულეში იქნა მოყვანილი, სადაგანც მალე გამოიპარა და სხვის სახელით გამოცხადდა იტალიაში ლოვის იქ, სადაც გაჰყვებულ ბრძოლა, სულ ერთია სამშობლოში იგი თუ გარედ. ამნარ ცხოვრებას ატარებს ის აგერ 30 წელს.

უნიკებს ერთ ოთახში, გაჰყო ისინი ორ წაწილად და გამოუცხადა ასოთ აშუკობა: „თქვენ, ამხანაგებო ეხლა არ იცით რა მოხდა, და არც არაფერი არ დაგინახათ. თქვენ არავინ არ უნდა იცნოთ არც ქუჩაში, და თუ გიცნოთ და ვინმესთვის შეგეტყობინებთ მაშინ სამხედრო კომიტეტი შესაფერ პასუხს გასცემს თითოეულ თქვენგანს. ეხლა საათ ნახევარი თქვენ კიდევ იქნებით აქ დატყვევებული, და მერმე შეგეძლებათ წახვიდ-წამოხვიდეთ. ჩვენ კი ყოველ თქვენ მოქმედებას თვალყურს ვადევნებთ. „ეხლა გასოვდეთ ამხანაგებო“. ამ სიტყვებით შემდეგ დრუნიკებმა სათითაოდ მიატოვეს სტამბა და წავიდნენ, იმათ გაჰყვა მათი უფროსი და დიძახა: „შვილობითი“.

მატინე ჰეტეროგრაფი. „გოლოსი“ იუწყება, რომ ამ უკანასკნელ სამსაღმდეგ ვასილივის კუნძული წარმოადგენს რაღაც არა ჩვეულებრივ, პატარაუბისაგან და ყაზახებისგან აწიოვებულ მსხვერპლთათვის; კრების დროს, რომ უწინ გაფანტავდა ზოლზე ხალხს ყაზახები, დღეს ესენი აღარ არის, ხალხი შინაც სასოწარკვეტილებში ჩავარდნილი და შიშის ხარით შეპყრობილი ნელ-ნელა იყრია თავს; დარწმუნებით, რომ ყაზახები ხელს არ გვახლებენო, და

წაღია, და როდესაც ჩვენ შევხვდებით სამპრობილიდან განთავისუფლებულს წინ, ჩვენ ვნახავთ იმას ისე მედგრათ და გულად როგორც გვიჩვენებს უწინ.

საუკუნოდ მხად არის ის ხელახლად ბრძოლა დაიწყო, ყოველთვის ის გვაკვირებს სიყვარულით. კაცობრიობისადმი; ყოველთვის მხად აქვს გულითადი ღიმილი მეგობრებისადმი, და მიფერება ბავშვებისადმი.

თი მისი მოკლე სისტემა ანარქიზმისა რომელიც შესდგება X საუბრისაგან.

საუბარი პირველი

I

ზრახსპერ. (ლიბიანი ბურეუა, ცოტად გაცნობილი პოლიტიკური ეკონომიკაში და სხვა მეცნიერებაშია). ჰო! დიდალ... დიდალ, გავიგონია ჩვენ ეს, — მშვიდი ხალხი, როსკიბი ქალები, მიტოვებული ბავშვები, მომაცდევები სიმშოლისაგან... შენ სულ ამაზე ჰყვარები და ბოლოს კი ნაღვლიანად მოიწყენ ხოლმე... მოდი დავლოთ უმჯობესია. რასაკვირველია ქვეყანაზე არსებობს ათასწიური ბოროტება: სიმშოლი, უმცირესი, ომი, დანაშაულები, შავი ქირა... ოხ! ეშმაკმა კი წაიღოს! მერე რა? რა საქმე გაქვს შენ მათადმი?

მაშალ. (სტუდენტი) როგორ რა ჩემი საქმეა? ჰო! თქვენ გაქვთ კარ-

მართლაც შეიცვალა უწინდელი სურათი. ეხლა წინააღმდეგ ჩაუდგია ხოლმე კრებებს, ყაზახები და სხვოვნი კიდევ ხალხს ნებას საყურებლად; როდესაც შეამჩნევნ რომ ხალხი სწუხს, მათ იქა ყოფნით, ბრუნდებიან ქალაქში ქვეითი პატარულები, რაღაც ნაირად, ეშმაკობენ და არც ესწრებიან კრებებს.

ლაპარაკის აქოსაჟუ. პოლტავაში, სახელმწიფო სათათბიროს შესახებ პოლიციამ აკრძალა ყოველგვარი ლაპარაკი გლეხებთან. რამოდენიმე კერძო პირმა მიმართა გლეხებთან ლაპარაკის ნების დასაბრუნებლად პოლიციას, მაგრამ ყველას თხოვნა შეუწყნარებელი იყო.

სტრანეკების დაფრენა. 25 მაისს სოფ. გარბატოვში ლეტჩივის მხარეში შემდეგი ამბავი მოხდა. სულსკის მამულის მოიჯარადრემ აუკრძალა გლეხებს იმ მამულში საიქნის ძოვება. ამას გლეხებმა ყურადღება არ მიაქციეს და საქონელი ისევ იქ დაუდოდათ. მაშინ მოიჯარადრემ მიიყვანა იქ სტრანეკები და საცოდავი იქ მყოფი გლეხები ძალზედ აცემინა. ეს ამბავი რომ გაიგეს სოფელელებმა, შეიყარნენ ერთად, შეიარაღდნენ სამთითით, ორთითით, ფიწლებით და სხვა. მოიჭრეს მოიჯარადრეს მამულში და-

გი თავ-შესაფარი, სახლი გემრიელი სადღიო, თქვენ გყავთ ლაქები; თქვენი ქალები სპეტაკი და კობტები არიან, შეიღებოც უმაღლეს სასწავლებელში იზრდებიან, თქვენ ბედნიერი ხართ და ქვეყანა თუ გინდა დაიღუპოს იმის დარდი არა გაქვს. მაგრამ თუ თქვენთვის ხელსაყვრელია გრძნობა სიმართლისათვის თუ...

ზრახსპერ. კმარა, კმარა, თუ გიყვარდნენ დაიწყებ ქადაქებას, და გთხოვ, დაანებო თავი მაგ კილოს ჩემო კარგო. შენ გგონია რომ არ ვგრძნობ და გულგრილად ვუყურებ სხვების უბედურებას, არა ჩემი გული იცლება სისხლისაგან (ბიჭო კინაიკი, სიგარები!) სხვის უბედურების დანახვზე, მაგრამ დიდ სოციალურ კითხვების გარდაქრაში მნიშვნელობა გულს კი არ აქვს. ბუნების კანონები უტყუარნი არიან; გაბერილი ფრავებით და ქალური გრძნობიერებით, ვერ დაირღვევინ. ბრძენი და ბედნიერი ის, ვინც ემორჩილება მდგომარეობას და სარგებლობს ცხოვრებით, როგორც შეუძლია, და არ მისდევს ოცნებებს.

მაშალ. თქვენ ლაპარაკობთ ბუნების კანონებზე? რა იქნება, რომ დამაგრულმა ხალხმა იკისროს ამ დიდ მნიშვნელოვანი ბუნების კანონების გასწორება... არსებობს ხალხი, რომელიც ძლიერ იქცის თვით უყურებენ ამ თქვენ ქმარად კანონების უტყუარობას...

ბანაკეული სტრანეკების ამოხიყვანა. ზ. სულესკი ეს ამბავი შეატყობინა მოიჯარადრეს, რის შემდეგ შემინებულმა სტრანეკებმა ძლიერ მოასწრეს თავის გადარჩენა და გაიქცნენ.

უცხოეთი.

შეიშინა. სსახლთა-შორისო მფარველობა შრომისა. კავშირის საბჭომ დაადგინა მიმართის სახელმწიფოებს, რომელნიც მონაწილეობას იღებდნენ შარშანდელ კონფერენციაში, ახალ დიპლომატიურ თათბირზე ბერნში მოსაწვევად, ენკისთვის დამლევითვის. ამ თათბირზე განსჯიან სახლთა-შორისო პირობის პროექტს, რომლის ძალითაც დელეგაციებს აეკრძალებათ ლამ-ლამობით მუშაობა. რაკი შეეხება მეორე კითხვას, რომელიც იყო მსჯელობის საგანი უკანასკნელ კონფერენციაზე, ასანთის (სპირის) ყვითელ ფოსფორის გასაყვთვლად, ის გადადებულია იმის გამოისობით, რომ რამოდენიმე სახელმწიფოების დადგენილებით იყო პირობად აღიარებული იაპონიისაგან პირობის მიღება; უკანასკნელმა (იაპონიამ) დღემდის ამის შესახებ არავითარი თანხმობა არ განაცხადა.

ზრახსპერ. მე კარგად ვიცი რა ხალხზედაც ლაპარაკობ, ვიცი ვისთანაც გაქვს კავშირი და ამხანაგობა. მხოლოდ ერთი უთხარი თუ გიყვარდნენ, ჩემს მაგიერ იმ არამხადა სოციალისტებს და ანარქისტებს, რომლებსაც შენ ასე ძვირად აფასებ, რომ მათ, და ყველას წინააღმდეგ, ვინც მოინდომებს ბრაკტიკულად ხელმძღვანელობას თავის ბოროტ თეორიებით, ჩვენ გყავს გამგებადი ჯარი და საუკეთესო ჯანდარმები.

მაშალ. რახან თქვენ ჯარზედ და ჯანდარმებზედ იწყებთ ლაპარაკს მე გაგზუდები, მაგრამ მხოლოდ ეს იმას წაგავს, რომ ჩვენი დავა გადამწყვეტად მუშაობს; მაგრამ თუ თქვენ არ მოგვიყვება მხად სხვა საბუთი, ვერავ მალაღობის ვარი, მაგრამ მაგას არ უნდა დავინდოთ, როდესაც შესაძლებელია ხელო სრულებით უღონო და სუსტი აღმოჩნდეთ... მაშინ?

ზრახსპერ. მაშინ დადგება დროებით უდიდესი ურიგობა, მდამიო სურვილების გასართობათ, ხოცვა-ყლევა, აწიოება, ცეცხლის ალი და სხვა... და მერმე ცხოვრება ძველდებოდ და დაწყება, შეიძლება გადამდეს ვინმე ღარიბი, და გადამდეს ვინმე მდიდარი, მაგრამ არაფერი არ გამოიკლება რადგანაც ქვეყნიერების მეცხლა შეუძლებელია, თუ გიყვარდნენ მომხიყვანე იმნე ანარქისტ-ბრეტატორთაგანი შენ დანახვ როგორ დავმარცხებ

სოციალ-დემოკრატიული თვით-ამარკოზიზაციის გოლოზი.

ნაძალადეში, ერთ მუდრო აღგოლას რამდენიმე კაცს თავი მოეყარა და კითხულობდნ გაზეთ „მუშას“, ამ დროს მოვიდა ერთი სოც-დემოკრატიულ ორგანიზაციის მსხვილი წევრი და შენიშნა მისცა გაზეთის მკითხველს ანარქისტულ გაზეთის კითხვისათვის. რაღა ბევრი გავაგრძელო, ამაზე ჩხუბიც კი მოუვიდათ „დამნაშავეს“ და მოსამართლეს.

რას მოასწავებს, ვითომდა სოციალისტების, სოციალ-დემოკრატების ასეთი ქცევა? მხოლოდ იმას, რომ მუშებმა არ გაიგნ თუ როგორი ბატონები არიან ისინი მუშა ხალხის და როგორ ბრმა იარაღად ხარობენ მუშებს, თავიანთ საყუთარ ბატონობის გასამაგრებლად. მაგრამ ძალიან ცდებიან ეს გა-ბატონები თუ ფიქრობენ, რომ რეპრესიებით და ცენზორობით რამეს გახდებიან. უნდა ახსოვდეთ, რომ მუშები თავისუფლებისთვის იბრძვიან და არა ახალ ბატონობის აშენებისთვის. აგრეთვე ისიც უნდა ახსოვდეთ, რომ, როგორც თვითმწყობელი მთავრობა ვერას ვახდა თავის რეპრესიებით და ცენზორობით, ისე ისინიც ვერას გახდებიან ამგვარი ქცევით და მოვა დრო, მუშა ხალხი კიდევ

იმას. იმათ იციან ლაყობით თავის მტრევა თქვენსთანა ტუტუწოვრებთან; მარგრამ დაგინახვ რა დარჩებათ არგუმენტებდგან, როდესაც მათ ჩემთან ექნებათ საქმე.

მაშალ. ძალიან კარგი. მე მოგიყვან თქვენ, ერთს, რომელიმე ჩემს მეგობარათაგანს, სოციალის-ანარქისტს. მე კი სიამოვნებით და სასარგებლოდ ჩემთვის, ყურს დაუდებ თქვენს საუბარს, მხოლოდ ჯერ ჩვენ ვილაპარაკოთ, თუკა ჩემი რწმენანი ძალიან სიმაგრეს არ წარმოადგენენ, მაგრამ ნათლად, ვხედავ რომ თანამედროვე საზოგადოება აშენებულია წინააღმდეგ ჯან-საღ აზრების და კაცობრიობის გრძნობებისა; ასეთ ჯან-საღ და აყვავებულ აღმინისთვის, როგორც თქვენ, რასაკვირველია ცოტად აღუდგება სასარგებლო იქნება, საქმელსაც კარგად მოინფლებთ.

ზრახსპერ. თუ ასეთი გულითადი სურვილი გაქვს ლაპარაკის ვილაპარაკოთ, მაგრამ ჩემი აზრით უკეთესი იქნება ამ გამოურყვევი კითხვების გამოკვლევის მაგივრად, შენს სწავლის და მეცადინეობას შეუდგე. ამოცანის წინაშე ე. ო. (ამ კითხვების გამოურყვევლობით შეჩერებულნი არიან ნასწავლები და ბრძენები მთელი ქვეყნისა. იფიქრე მხოლოდ, რომ მე ოცი წლით უფროსი ვარ შენზედ... მაშალ. ეს იმას არ ნიშნავს, რომ თქვენ ოცჯერ მეტი ნასწავლი ხართ, ვიდრე მე; და თუ თქვენ ნამდვი-

უფრო მომწიფდება გონებრივად და მაშინ კარგად გაარჩევს ვინ არის ზუსტად კლასის ინტერესების დამცველი სოციალ-დემოკრატები თუ ანარქისტ-კომუნისტები?

შეგრძელა მუშა.

კორესპონდენცია.

დ. ჯაფარიძე. 7 ივნისს სოც.-დემოკრატებმა და სოციალისტ-რევოლუციონერებმა მუშების სახელით ფურცლები გამოუშვეს, რომელშიც აღვნიშნავთ აცხადებდნენ. და მათან მოთხოვნებიც აღვნიშნავთ. 8 ივნისს შესწავლა მუშაობა და მუშების უმეტესობა თავიანთ სახლებში დაიხილეს. მრევლები ზღერხულ მდგომარეობაში ჩაჯდნენ, ასეთ უბედურებას არ მოვლოდნენ; შეიკრიბნენ საღამოს 7-სათზედ თეატრის დარბაზში და დაიწყეს მუშების მოთხოვნების დასაყვანილობის წყაროების გამოცხადება. პირველად შევიდა ერთი ორატორი და წაიკითხა მოთხოვნები მუშების პუნქტები, რომლებიც სოც.დემ.-გან იყო წამოყენებული. ზევით ვსთქვით მრევლები უბერხულ მდგომარეობაში ჩაჯდნენ მეთქი, ეს ასეც იყო, რომ მათ არ დახმარებოდნენ ის ვაჟბატონები რომელიც წინედ მუშის სახელით ლაპარაკობდნენ. ითხოვა სიტყვა სოც-

დემ.—მა, მან განმარტა ჯერ, რომ მოთხოვნები საშინაოა, ზოგიერთი და არა ისეთი როგორც სოც.-რევოლუციონერების, მერმედ ურჩია მრევლებს-პოლიტიკურად აერჩიათ კომისია ისეთ კაცებისაგან, რომელთაც შეეძლებათ „შეგნებულად“ ჰქმნათ მოლაპარაკება გამართონ კაპიტალისტებთან, (ესი გაემართა შეგნებული და ქმნა მარიტი ლაპარაკი, პოლიტიკურად ვისთან? კაპიტალისტებთან) პოლიტიკურად ტაშის ეყიით დაჯილდოვდეს ორატორი. მე მუშებო, ასეთი სიტყვები სოც.-დემოკრატებისაგან მაკრძალავს. სოც.-დემოკრატებმა, პირველი ფურცლის წაითხებით მუშები დაიწყეს ვითომც, მეორე ორატორის პირით კი გამოიყენეს ფორმალური უბერხულ მდგომარეობიდან. როდესაც არც წყადი დაწყეს და არც შედეგით, სწორედ ასეთა. მუშებს თითო აბაზი მოსთხოვეს დღევანდელ ფასებზედ მეტი რაჲ კომიტეტის შესანახად დასჯილობდა, და სოც.-დემოკრატებს გზა გამოუჩნდეს. რა საჭიროა ყველა ეს? განა ეს ნათლად არ გვიჩვენებს, ამხანაგო მუშებო, რომ ის პარტია, რომელსაც მუშათა პარტიით მაქვს თავი, ვაჟარი უფროა, ზომიერი და არაგის შემწეობის, მრევლების გაქირავებისგან გამომყვანი? (ამ ვაჟარის დროს სოც.-რევოლუციონერები იქვე იდგნენ. სიტყვის და გაკვირვების შემდეგ თავისიანებითურთ დასტოვეს დარბაზი). არა, ჩვენი ტაქტიკა ანაირი არ უნდა იყოს, ჩვენი

საქმე არ არის ფორმალური საჭიროება, არამედ ჩვენი საქმეა ერთად შევაერთოთ, სოლიდარობა, მოვითხოვთ ის რაც წამოყენებულია. ვაჟარობა, თხოვნა და შეძლება თუ არა მუშების დაქაფობა ეს მრევლების საქმეა და ჩვენი. ჩვენ საუკრარაფერი არ გვაქვს ფორმალური ექსპლუატაციისგან. ჩვენი საქმეა ქუჩა, ხელში იარაღი და ბოძოლი, როგორც ბურჟუა-კაპიტალისტების, ისე დღევანდელ გახრწნილ ბოლშევიკების წინაშე. კმა-რაჲ ვივაჟრით და გთხოვთ, ნუ თუ, ამხანაგებო, არ მოგვეყვანათ. შორს ჩვენგან ყოველივე თხოვნა, ყოველივე ვაჟარობა და კამათი პოლიტიკურად და კაპიტალისტებთან. შორს ყოველივე უცულობა ამა თუ იმ პარტიის. გაუმარჯოს მუშების პროფესიონალურ კავშირს. ს.-დემოკრატებო! გთხოვთ ნუ ატარებთ მუშათა პარტიის სახელს, მუშათა პარტიაა ჩვენი დაგვიტოვებთ თუ არა მუშებს, იქონიე მოწყალება და დასტოვებ ჩვენი თხოვნა. თქვენ ნუღარ იწუხებთ თავს ჩვენს პარტიულად, დღევანდელი ბრძანებებით ნემეტარს სიტყვების რახარხებით, თან და თან ვტყობილობთ რაც შეიძლება ბრძანებით. მაშ მუშებო! გასოვდეთ ჩვენი საქმე არ არის კაპიტალისტების გაქირავებისგან გამოყვანა გზის ძებნა და მათი შემოსავლის ანგარიში. ჩვენი საქმეა ბრძოლა და ბოძოლით მოიპოვება ჩვენი უფლებები.

მუშა 3. გუჯაბიძე.

დეკლარაცია

(პეტერბურგის სააგენტო დეკლარაცია)

კოლბაზა. საეპრო ადვოკატ კონსტანტინოვსკი გლახებს ტაყბა მოუვლიდათ პოლიციისგან გლახებთან სამი მოქალაქე რამდენიმე დაპირილი.

მაბარინოსლავი. შეიკრიბნენ ბოროტ-გამხრახველი დაუცნენ მოქალაქე კოტიკს, თვეს 500 მანეთი და ვეცხლი სკრეს შეეტლეს და გამოვლით კინი.

პეტერბურგი. პურის-მცხელის გაფიცვა არ გათავისუფლებს შლისენბურგის ნაწილის რაჲში მოკლულია ქარხნის მუშა რაჲი, რომელიც ეცუთვნოდა მარტ რუსთა კავშირს.

კოლსკი. მუშებო გაიფიცეს და წარადგინეს ეკონომიური ხოვნა.

მინსკი. პარიზის და ბოროტ შორის გაყარეს ფოშტა. მუშათა 700 მანეთი.

შიტოშირი. დაიქნებულ ხმამაღალი ურჩების აკლემის სახე, ურჩები ანებებენ ქალაქს და მიდიან სხვა ქვეყნებისაკენ.

რედაქტორ-გამომცემელი

მიხეილ დიანასკი

ლად ბევრი გისწავლიათ, მაინც სწავლას თქვენთვის არავითარი ნაყოფი არ მოუტანია.

ზრახუნი. ყმაწვილო, თქვენ თავს ივიწყებთ!

მიშკა. უკაცრავად... მხოლოდ ნუ მითითებთ წლოვანებაზედ და ჟანდარმებზედ. საბუთები არ შეიძლება იყონ არც ძველები და არც ახლები; ისინი არიან ან ნაკლულნი, ან ზომიერნი, მორჩა და გათვდა.

ზრახუნი. კარგი, კარგი გაგარძელეთ.

მიშკა. მაგრამ... მე არ მესმის და ვერ გამოვიგნა, რატომ გლახს, რომელიც ხნავს, მიწას, სთესს მუშაობს ვენახში, აშენებს საქონელს, საყოფათარა აქვთ არც პური, არც ღვინო, არც ხორცი, არც არავითარი უსაქიროესი მოთხოვნილებანი; რატომ კალატოხს, რომელიც აშენებს სახლებს, ღამის გასათევი ბინა არა აქვს, რატომ მეწაღეს, რომელიც აუარებელ წაღებს აშხადებს, თითონ კი დაფლეთილია ცეცხლი. რატომ საერთოდ იმას ვინც ქედ-მოდრეკით შრომის უღელშია გამბული, არ ჰყოფნის თვით უსაქიროესი მოთხოვნილებანი, მაშინ, როდესაც მექათა ხორცი, სკურავენ განცხრომაში. ვერ გამოვიგნა! რატომ არიან ხალხნი, რომელთაც პურის ნატები ენატრებათ და თვალ-უწვდენილი ბინები კია დაუმუშავებელი.

არაიან ხალხი, რომლებიც ოცნებებს მისდევენ და ფიქრობენ როგორც ბედნიერებაზე, მიწის დამუშავებაზედ რატომ არიან უსაქირო ამოდენა კალატოხები, როდესაც უთვალავი თავშესაფარია საქირო; რატომ, ამოდენა მეწაღეებს და მეკრავლებს და სხ. სამუშაო არა აქვთ, მაშინ როდესაც უმეტესი ნაწილი მცხოვრებთა საქიროებზედ ფეხსაცმლებს, სამოსელს და სხვა აუცილებელად უსაქიროესს ნივთებს? ვერ შეგძლია მიხვდეთ, რომ თუ რა ბუნების კანონია ის, რომელიც ხსნის და აყარებს ასეთ წესიერებას?

ზრახუნი. ასეთი ადგილი და უბრალო გასაგები არა არსებობს რა. საწარმოებლად არ არის საკმარისი მარტა ხელები; საქიროა მიწა, მასალა ხელ-საწყო, შენობა მანქანები;

საქიროა საშვალეობა ცხოვრებისათვის, რომ გკონდეს ხელში საწარმოო ნივთების, დასამუშავებლად მომზადების, ე. ი. საქირო კაპიტალი. შენი მუშეობა და ხელოსნობა კი რასაკვირველია, ვერ შეეფარდებიან საქმეს ცარიელ ხელზე, თუ ამას არ მოიხსნებენ მიწებისა და კაპიტალის მფლობელები.

ჩვენ კაპიტალისტები ცოტანი ვართ, მაგრამ სამაგიეროდ რაოდენიმე ხნის განმავლობაში საყოფი საშვალეობა კი გვაქვს, და შეგვიძლია რომ მიწები დაუმუშავებლად

დავტოვოთ როდენიმე. ხანს და კაპიტალი უბმარბლად. მუშები ბევრი არიან და თითქმის ყოველთვის უკიდურეს გაქირავებაში იმყოფებიან, რის გამოც ეს უკანასკნელი კიდევ ბევრს ყველა იმ სამუშაოს, რასაც ჩვენ ჩათვლით ხოლმე საჭირო.

როდესაც ბაზრის პირობები საყოფ სარგებლობას არ მოგვცის, მაშინ ვამცირებთ წარმოებას, რისთვისაც მრავალი მუშა ხელნი უსაქიროდ რჩებიან, იმ დროს, როდესაც აუცილებლად საჭიროებენ იმ ნივთებს, რომლის წარმოება ჩვენ შევამცირეთ. ეს ხომ ცხადე უცხადესია? რას მეტყვი ამასზედ?

მიშკა. ცხადია, ამასზედ რაღა ლაპარაკია საქირო; მაგრამ ერთი მიზეზი, რა უფლებებით ეცუთვნიან მიწები მარტა რამდენიმე პირს? რატომ მოგროვდა კაპიტალი იმ უმცირესობის ხელში, რომლებიც არ შრომობენ?

ზრახუნი. ჰო, მე მიგვიხდის რაც გინდასთქვა ამის შესახებ. მეც შემძლია მოვიყვანო შემდეგი დასკვნანი: საკუთრების უფლება, დამყარებულია მიწათა გაუმჯობესებაზე, კაპიტალის წარმოშობა, პირად ეკონომიური და სხვ. მაგრამ მე უფრო გულახდილად ვიტყვი: მდგომარეობა—რეზულტატია ისტორიისა, და ნაკლებად საუკუნოებრივი, კაცობრიობის განვითარებისა. მთელი, კაცო-

ბრიობის ცხოვრება, იყო, არის, იქნება—შეუწყვეტილი ბრძოლა ბრძოლაში ზოგნი იმარჯვებენ ზოგნიც მარცხდებიან. რას იზამ რაც უკეთესია ერთისთვის, მარტა უარესია მეორესთვის. ვაი დამცხებულებს!

აი, დიდი კანონი ბუნებისა, რომლის არ დაშორილობა—შეუცვლელია.

რა გინდა მეტი ჩემგან? რა უარყოფა ყველაფერი რაც მამადა და სხვებს მივანიჭო კეთილი ჩემი უფლებით და მე ისეთი გაქირავება ვთმინო, რაც არ გამომიცლია?

მიშკა. წარმოიდგინეთ რომ არ მინდა, მაგრამ, ჩაუვიკრიბო მუშებმა რომ გაიმსჯელონ თქვენ თეორიებით—ცხოვრება ბრძოლა და უფლება იქა—სადაც ძალაა, დაარსებული, რომ ისარგებლებს თავის უღირსობით და აღიკვეთს დამატებით, ვის ხელში აღმოჩნდება მაშინ მიწა და კაპიტალი და ვის დაიწყებს კანონთა კარნახობას?

ზრახუნი. მაშინ, ცხადია, ძველი იქნება გარკვევა. მაგრამ... ამას შემდეგ ვისაუბრობთ. დღეს კი მთავარში მივდივარ. მშვიდობით!

კაწია გ. ტუბანაძე.

(შემდეგი იქნება).